

Advisering externe veiligheid: Visie en manier van werken

Productie, vervoer en opslag van gevaarlijke stoffen leveren risico's op, zeker in ons dichtbevolkt land. Die veiligheidsrisico's zijn nooit helemaal weg te nemen. Daarom wordt er door de overheid steeds een afweging gemaakt tussen veiligheid, haalbaarheid en kosten.

Externe veiligheid gaat over het beheersen van die risico's voor de omgeving bij gebruik, opslag en vervoer van gevaarlijke stoffen als vuurwerk en LPG over weg, water en spoor en door buisleidingen.

Er wordt alles aan gedaan om de risico's zoveel mogelijk te beperken. Externe veiligheid is daarbij een begrip, afkomstig uit het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Dat beschrijft de kans dat personen slachtoffer worden van een ongeval met gevaarlijke stoffen in de omgeving van een activiteit waar met gevaarlijke stoffen wordt gewerkt. Het beleid is steeds meer gericht op de aspecten zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid van een incident. Dat zijn aspecten waar vooral de brandweer zich mee bezig houdt, zoals het team Risicobeheersing Veiligheidsregio IJsselland. Het beleid is vastgelegd in '**Visie en werkwijze advisering externe veiligheid**', dat onlangs door het Veiligheidsbestuur werd goedgekeurd.

De vuurwerkcramp in Enschede en andere grote incidenten hebben van externe veiligheid een belangrijk landelijk thema gemaakt. De overheid heeft verschillende maatregelen genomen om een beeld te krijgen van de risicobronnen in ons land. Om de risico's te beheersen, heeft het rijk diverse nota's, wetten en besluiten gemaakt. Deze zijn het uitgangspunt voor de taken op het gebied van externe veiligheid. Het gaat om wet- en regelgeving waarin risiconormen zijn gesteld voor inrichtingen die met gevaarlijke stoffen werken of opslaan en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. De Visie op Externe Veiligheid (EV) gaat over de adviestaken die bij wet aan de Veiligheidsregio zijn opgedragen. Dat zijn vooral het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen, het Besluit transport externe veiligheid (Btev) en de AMvB Buisleidingen.

Het beleid is geschreven vanuit de eigen wettelijke rol bij advisering rondom externe veiligheid en de coördinerende rol bij rampenbestrijding. Het is een aanvulling op de gemeentelijke en provinciale EV visies en komt niet aan de bestuurlijke vrijheid van het bevoegde gezag voor het verantwoordingsproces van het groepsrisico.

Het eindresultaat van dit project is een visiedocument waarin staat wat de Veiligheidsregio wel en niet wenselijk vindt op het gebied van externe veiligheid. Zoals de hoogte van risico's, de beheersbaarheid, scheiden van functies of juist bundelen van risicovolle activiteiten. Daarnaast is in het visiedocument beschreven hoe externe veiligheid in de Veiligheidsregio structureel en proactief wordt aangepakt.

Ter verduidelijking van de ambities gebruikt de Veiligheidsregio het instrument **RCSM** van de provincie Zuid-Holland en een methode voor het uitvoeren van **slachtofferberekeningen**.

RCSM staat voor:

- **R**educeren risico's bij de bron,
- **C**lusteren van risicovolle activiteiten,
- **S**cheiden van risicovolle activiteiten van kwetsbare objecten,
- **M**aatregelen bij ontvanger.

In bepaalde gevallen wordt door de Veiligheidsregio een uitgebreide **slachtofferberekening** gemaakt. Het aantal potentiële slachtoffers wordt vervolgens tegenover het regionale hulpaanbod gezet. Er wordt naar gestreefd om de hulpvraag lager dan het hulpaanbod te houden.

Er wordt een slachtofferberekening overwogen in de gevallen dat:

- de oriëntatiewaarde van het groepsrisico (bijna) wordt overschreden;
- in het verleden is gebleken dat grens van de hulpverleningscapaciteit (bijna) is bereikt;
- de aanvrager een expliciet verzoek indient;
- er een rampbestrijdingsplan moet worden opgesteld;
- de Veiligheidsregio zelf beslist.